

ΘΗΣΕΥΣ.

ἄπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δὲς χορήζω κλύειν,
 ὦ πρόεβν. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι. σὺ δ' ὦν
 1205 σῶς ἴσθ', εἴαν περ κάμει τις σῶζῃ θεῶν. 1210

ΧΟΡΟΣ.

(στροφή.)

Ὅστις τοῦ πλέονος μέρους
 χορήζει τοῦ μετρίου παρῆς
 ζώειν, σκαιοσύναν φυλάσ-
 σων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
 1210 ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἰ μακροαὶ 1215
 ἀμέραι κατέθεντο δὴ

V. 1204. σὺ δ' ὦν ex Dindorfii coniectura scripsi. Libri σὺ δέ.

est, ne quis invitum me cogat, ut interpretatur Vitus Winshemius. Metuebat enim Oedipus, ne Polynices quoque id ageret, ut se ab hoc loco abduceret. Id et Thesei verba v. 1170sq. et Antigoniae v. 1180. arguunt, Polynicesque ipse v. 1337. comprobant. HERM.

V. 1203. ἄπαξ — κλύειν] Spectant haec ad ea, quae in prima cum Theseo congressione dixerat Oedipus, recipi se Athenis, tutumque ab iis, qui se repetitum venturi essent, praestari orans. HERM. De sententia confer Philoct. 122: σάφ' ἴσθ', ἐπεὶ περ εἰς ἄπαξ συνήνεσα.

V. 1206—1243. Chorus Oedipi, senis miserimi, molestias contemplatus, qui vixdum receptis, quae a Creonte vi raptae erant, filiabus suis rursus adventu filii infestissimi maximo dolore affectus esset, quum totius vitae humanae, tum maxime senectutis, qua ipse premebatur, mala gravissima luget. Ceterum in hoc quoque carmen cadit quod ad O. R. 836—881. observavi.

V. 1206sq. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χορήζει — ζώειν] Ab uno eodemque verbo χορήζει aptus et genitivus est substantivi τοῦ μέρους et infinitivus, quem commode dixeris explicativum, ζώειν, de qua dicendi forma vide quae

ad v. 499 sq. adnotata sunt. Idem fere quod hic dixit Sophocles, sic extulit Ai. 473: αἰσχροὺν γὰρ, ἀνδρα τοῦ μακροῦ χορήζειν βίου, κοιῶσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.

V. 1207. τοῦ μετρίου παρῆς] Pro genitivo exspectes accusativum, veluti uti dixit Plato de Legg. III. p. 691: εἴαν τις μείζονα διδῶ τοῖς ἐλάττοσι δύναμιν, παρῆς τὸ μέτριον. Sed vide quae ad v. 432. adnotavi.

V. 1208 sq. σκαιοσύναν φυλάσσω] Similiter dictum atque θυμόν, γλώσσαν, νοῦν τρέφειν. Ai. 1124. Ant. 1089. MUSGR. De ἐν ἐμοί, quod est me iudice, cfr. Trach. 580. ed. meae.

V. 1210 sqq. πολλὰ μὲν — ἐγγυτέρω] Insolentior dicendi forma est, ita ut ambigas, utrum πολλὰ sit accusativus obiecti, ex verbo κατέθεντο aptus, et λύπας genitivus, pendens ex adverbio ἐγγυτέρω, an λύπας pro accusativo habendus sit, ex verbo κατέθεντο aptus et πολλὰ idem significet atque πολλάκις. Illud tamen dubitari non potest, quin hanc sententiam poeta extulerit: quo quis diutius vivat, eo plures ei perferendos dolores esse. Ceterum αἰ μακροαὶ ἀμέραι idem est atque longa aetas, ut dixit Virg. Aen. X, 549. longi anni.